

RETTENS DOM (Anden Udvidede Afdeling)

14. december 2005*

I sag T-209/01,

Honeywell International Inc., Morristown, New Jersey (USA), ved K. Lasok, QC,
og avocat F. Depoortere,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Lyal, P. Hellström og
F. Siredey-Garnier, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

støttet af:

Rolls-Royce plc, London (Det Forenede Kongerige), ved solicitor A. Renshaw,

* Processprog: engelsk.

og af

Rockwell Collins, Inc., Cedar Rapids, Iowa (USA), ved solicitors T. Soames, J. Davies og A. Ryan samt avocat P. Camesasca,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2004/134/EF af 3. juli 2001 om en fusions uforenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.2220 — General Electric/Honeywell) (EUT 2004 L 48, s. 1),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Anden Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne V. Tiili, A.W.H. Meij, M. Vilaras og N.J. Forwood,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 25. maj 2004,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

- 1 Artikel 2, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1, berigtigelser i EFT 1990 L 257, s. 13), senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30. juni 1997 (EFT L 180, s. 1) (herefter, som berigtiget og ændret, »forordning nr. 4064/89«), bestemmer:

»2. Sammenslutninger, der ikke skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den faktiske konkurrence hæmmes på afgørende måde inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres forenelige med fællesmarkedet.

3. Sammenslutninger, der skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den faktiske konkurrence hæmmes på afgørende måde inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres uforenelige med fællesmarkedet.«

Sagens baggrund

- 2 Honeywell International, Inc. (herefter »sagsøgeren«), er en virksomhed, der navnlig er aktiv på markedet for produkter og tjenesteydelser inden for luftfart, produkter til bilindustrien, elektronik, kemiske specialprodukter, højtydende polymerer, transport- og energisystemer samt systemer til overvågning af bolig- og industriejendomme.
- 3 General Electric Co. (herefter »GE«) er en industrivirksomhed med en række forskellige aktiviteter, navnlig på området for flymotorer, husholdningsmaskiner, informationstjenester, kraftsystemer, belysning, industrielle systemer, systemer til medicinalindustrien, plastik, tv-transmission, finansielle tjenester og transporttjenester.
- 4 Den 22. oktober 2000 indgik GE og sagsøgeren en aftale, hvorefter GE skulle overtage hele sagsøgerens kapital (herefter »fusionen«), således at denne blev et helejet datterselskab af GE.
- 5 Den 5. februar 2001 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i forordning nr. 4064/89 en formel anmeldelse af fusionen.
- 6 Da fusionen var omfattet af forordning nr. 4064/89, besluttede Kommissionen den 1. marts 2001 at indlede proceduren i denne sag i henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, litra c), og artikel 47 i aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (herefter »beslutningen om at indlede proceduren«).

- 7 GE og sagsøgeren indgav den 15. marts 2001 i forening deres bemærkninger til beslutningen om at indlede proceduren.
- 8 Den 8. maj 2001 fremsendte Kommissionen GE en meddelelse om klagepunkter, som GE besvarede den 24. maj 2001.
- 9 Den 29. og 30. maj 2001 deltog GE og sagsøgeren i en mundtlig høring i Kommissionen.
- 10 Den 14. og 28. juni 2001 foreslog henholdsvis GE og sagsøgeren to successive rækker af tilsagn med henblik på Kommissionens godkendelse af fusionen.
- 11 Den 3. juli 2001 vedtog Kommissionen beslutning 2004/134/EF (sag COMP/M.2220 — General Electric/Honeywell) (EUT 2004 L 48, s. 1) om en fusions uforenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (herefter »den anfægtede beslutning«).

Den anfægtede beslutning

- 12 Den anfægtede beslutnings konklusion er affattet således:

»*Artikel 1*

[F]usionen], hvorved [GE] erhverver kontrol med [sagsøgeren], erklæres uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

Artikel 2

[Den anfægtede beslutning] er rettet til: [GE].

[...]«

- 13 Begrundelserne for den anfægtede beslutning kan sammenfattes som i det følgende.
- 14 Ifølge Kommissionen indtog GE allerede før fusionen en dominerende stilling på markederne for motorer til store trafikjetfly og regionaljetfly. GE's solide position på markedet, sammenholdt med selskabets økonomiske styrke og den vertikale integration i markedet for leasing af luftfartøjer, figurerer blandt de forhold, der har ledt til konklusionen om GE's dominerende stilling på disse markeder. Undersøgelsen har tillige vist, at sagsøgeren er hovedleverandør af flyelektronik og andre produkter til flyindustrien såsom motorer til forretningsjetfly og motorstartsystemer, hvilke startsystemer er et centralt element i fremstillingen af motorer.
- 15 Sammenlægningen af de to selskabers aktiviteter ville have medført skabelsen af dominerende stillinger på markederne for levering af flyelektronik, andre produkter til flyindustrien og jetmotorer til forretningsjetfly, samt styrke GE's eksisterende dominerende stilling på markederne for jetmotorer til store trafik- og regionaljetfly. En række forhold ville i forening have ført til denne skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling: de horisontale overlapninger af visse markeder, forøgelsen af GE's økonomiske styrke og selskabets vertikale integration i sagsøgerens aktiviteter og endelig sammenlægningen af deres respektive komplementære produkter.

- 16 Ifølge Kommissionen ville en sådan integration give den enhed, der opstod ved fusionen, mulighed for at sprede de to selskabers markedsstyrke for deres respektive produkter. Dette ville medføre en udelukkelse af konkurrenterne, og derved en eliminering af konkurrencen på disse markeder, hvilket i sidste ende ville have en negativ virkning på kvaliteten af produkterne, på serviceniveauet og på de priser, som anvendes over for forbrugerne.

Retsforhandlingerne

- 17 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 12. september 2001 har sagsøgeren anlagt denne sag. GE anlagde samme dato tillige sag med påstand om annullation af den anfægtede beslutning (sag T-210/01).
- 18 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 11., 15. og 16. januar 2002 har Rolls-Royce Plc, Rockwell Collins Inc. (herefter »Rockwell«) og Thales SA fremsat begæring om at måtte intervenere i den foreliggende sag til støtte for Kommissionens påstande.
- 19 Sagsøgeren har anmodet om, at visse dokumenter, der var vedlagt selskabets og Kommissionens skriftlige indlæg, undergives fortrolig behandling i forhold til intervenienterne.
- 20 Ved kendelse af 26. juni 2002 har formanden for Rettens Første Afdeling taget Rolls-Royces og Rockwells begæring om intervention til følge. I samme kendelse har retsformanden taget sagsøgerens begæring om fortrolig behandling til følge, med forbehold af intervenienternes bemærkninger. I henhold til artikel 116, stk. 6, i Rettens procesreglement er Thales blevet meddelt tilladelse til at intervenere under den mundtlige forhandling på grundlag af retsmøderapporten.

- 21 Da sammensætningen af Rettens afdelinger blev ændret ved Rettens afgørelse af 13. september 2004 (EUT C 251, s. 12), er den refererende dommer blevet tilknyttet Anden Afdeling, som den foreliggende sag følgelig er blevet henvist til.
- 22 Som følge af en indsigelse rejst af Rolls-Royce mod fortroligheden af et bilag til stævningen, nemlig »Nalebuff-rapporten«, blev et uformelt møde som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse afholdt den 15. oktober 2002 ved formanden for Rettens Anden Afdeling, hvorefter sagsøgeren indgav en ny ikke-fortrolig version af rapporten. Rolls-Royce har ikke inden for den fastsatte frist svaret på, om selskabet agtede at fastholde sin indsigelse i lyset af denne nye version.
- 23 Rolls-Royce har, efter at begæringen om fortrolig behandling af selskabets skriftlige indlæg blev afvist med den begrundelse, at en sådan behandling ikke havde hjemmel i procesreglementet, indgivet en ny ikke-fortrolig version heraf, og Rockwell har indgivet sit indlæg. Sagsøgeren og Kommissionen har indgivet deres bemærkninger til disse indlæg inden for de fastsatte frister.
- 24 I henhold til procesreglementets artikel 14 og på forslag fra Anden Afdeling har Retten, efter at have hørt parterne i overensstemmelse med procesreglementets artikel 51, besluttet at henvise sagen til en udvidet afdeling.
- 25 Sagsøgeren har i stævningen fremsat begæring om, at nærværende sag forenes med sag T-210/01. Formanden for Anden Udvidede Afdeling har i overensstemmelse med procesreglementets artikel 50 henvist afgørelsen om en eventuel forening af sagerne til Retten.

- 26 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling, og den har stillet parterne spørgsmål som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. procesreglementets artikel 64. Kommissionen er endvidere blevet anmodet om at fremlægge visse dokumenter før retsmødet. Parterne har efterkommet disse opfordringer.
- 27 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 2. februar 2004 har Thales givet afkald på at intervenere i sagen. Ved kendelse af 23. marts 2004 har formanden for Rettens Anden Udvidede Afdeling taget dette afkald til følge efter at have hørt de øvrige parter.
- 28 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten under retsmødet den 25. maj 2004. Efter dette retsmøde blev den mundtlige forhandling afsluttet.
- 29 Ved skrivelse af 3. juni 2004 har sagsøgeren indgivet et nyt dokument til Rettens Justitskontor ledsaget af selskabets bemærkninger vedrørende dokumentets relevans, idet selskabet har anmodet om, at disse oplysninger indgår i sagsakterne. Ved kendelse af 8. juli 2004 har Retten besluttet at genåbne den mundtlige forhandling i overensstemmelse med procesreglementets artikel 62, for at give parterne mulighed for at fremsætte deres bemærkninger til denne anmodning.
- 30 Efter at have hørt parterne har Retten besluttet at gennemføre foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglementets artikel 64, hvorefter det dokument og de bemærkninger, som sagsøgeren indgav den 4. juni 2004, indgår i sagsakterne. Kommissionens og intervenienternes bemærkninger til relevansen af disse oplysninger indgår tillige i sagsakterne.
- 31 Herefter blev den mundtlige forhandling på ny afsluttet den 23. november 2004.

Parternes påstande

32 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Nærværende sag forenes med sag T-210/01, General Electric mod Kommissionen.
- Der anordnes bevisoptagelse i det omfang, Retten finder det nødvendigt.
- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Der træffes sådanne øvrige foranstaltninger, som Retten finder nødvendige.
- Kommissionen og intervenienterne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

33 Kommissionen har, støttet af Rolls-Royce og Rockwell, nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

1. Sagens afgrænsning og genstand

Parternes argumenter

- 34 Kommissionen, der heri støttes af Rolls-Royce, har gjort gældende, at sagsøgerens henvisning i stævningen til de argumenter, der er fremført af GE i sag T-210/01, er i strid med procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), hvorefter stævningen skal indeholde en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. En sådan henvisning er så meget desto mere uacceptabel, som sagsøgeren alene havde kendskab til et udkast til GE's stævning, og ikke til en endelig version. Sagen skal derfor afvises for så vidt angår de sørgsmål, der ikke er udtrykkeligt behandlet i stævningen.
- 35 Kommissionen har på baggrund af de anbringender, sagsøgeren udtrykkeligt har påberåbt sig i stævningen, og som i det væsentlige vedrører den del af den anfægtede beslutning, der omhandler »pakkelsninger« (herefter »fælles afsætning«), anført, at selskabet har set bort fra den betydelige og væsentlige del af beslutningen, der omhandler spørgsmålene om horisontale overlapninger og vertikal integration. Den anfægtede beslutning er baseret på faktiske og retlige omstændigheder, der samlet set viser, at kombinationen af den økonomiske styrke og den vertikale integration på området for indkøb, finansiering og leasing af GE's fly samt sagsøgerens styrkepositioner på forskellige markeder for produkter til luftfartssektoren skaber og styrker dominerende stillinger.
- 36 Kommissionen har i svarskriftet erklæret, at »beslutningens begrundelse er baseret på en række faktiske og retlige omstændigheder, der samlet set (og udelukkende

samlet set) har medført, at Kommissionen har nedlagt forbud mod den påtænkte fusion«. Kommissionen har dog såvel i duplikken som på retsmødet præciseret, at hvert enkelt af de forskellige argumenter, der er gengivet i den anfægtede beslutning, ville have udgjort en tilstrækkelig begrundelse for forbuddet mod fusionen, idet den betegner sin egen erklæring i svarskriftet som »uheldig«, for så vidt som den eventuelt kan fortolkes i modsat retning. Selv hvis det antages, at alle sagsøgerens klagepunkter — herunder dem, der omhandler fælles afsætning — er velbegrundede, kan dette ikke føre til, at den anfægtede beslutning skal annulleres, da de resterende begrundelser er tilstrækkelige derved, at Kommissionens heri fastslår, at fusionen er uforenelig med fællesmarkedet.

37 Rolls-Royce har understreget, at sagsøgeren ikke har fremført argumenter mod hovedparten af begrundelserne for forbuddet mod fusionen, herunder bl.a. styrkelsen af GE's dominerende stilling på markedet for motorer til store trafikjetfly eller regionaljetfly og skabelsen af dominerende stillinger vedrørende motorer til forretningsjetfly og marinegasturbiner. Sagsøgeren har navnlig ikke — blandt de tre indbyrdes uafhængige faktorer, der forklarer styrkelsen af GE's dominerende stilling på markedet for motorer til store trafikjetfly — egentlig bestridt de udelukkelsesvirkninger, der følger af den vertikale integration for så vidt angår sagsøgerens startmotorer. Søgsmålet savner derfor relevans og genstand.

38 Rockwell har bemærket, at sagsøgeren ikke har behandlet spørgsmålene om horisontale overlapninger eller vertikal integration i stævningen, idet de dele af stævningen, der vedrører disse spørgsmål, og som findes under overskriften »Sammenfatning af beslutningen«, kun kan opfattes som en beskrivelse af beslutningen.

39 Sagsøgerens bemærkninger til disse indsigelser falder i tre led.

- 40 For det første har sagsøgeren anført, at selskabet i stævningen har anført, at det tilslutter sig alle de af GE's argumenter i sag T-210/01, der supplerer sagsøgerens egne. Ifølge sagsøgeren er en sådan henvisning til de skriftlige indlæg i en anden lignende sag gyldig i medfør af Domstolens praksis, med den virkning, at sagsøgerens stævning omfatter disse skriftlige indlæg. Sagsøgeren har i den forbindelse i replikken påberåbt sig Rettens dom af 5. december 1990, *Marcato mod Kommissionen* (sag T-82/89, Sml. II, s. 735, præmis 22-24). Sagsøgeren har under retsmødet henvist til en »sammenfatning« af den relevante retspraksis, der fremgår af generaladvokat Albers forslag til afgørelse i sagen *Belgien mod Kommissionen* (dom af 20.9.2001, sag C-263/98, Sml. I, s. 6063, på s. 6064), hvilket forslag kun nævner Rettens dom i sagen *ICI mod Kommissionen* (dom af 29.6.1995, sag T-37/91, Sml. II, s. 1901, præmis 43 ff.), hvor Retten accepterede en henvisning til stævningen i sag T-36/91, der var anlagt mellem de samme parter, som var repræsenteret ved de samme advokater.
- 41 I øvrigt har Kommissionen og Rolls-Royce ikke hævdet, at deres mulighed for kontradiktion skulle være blevet påvirket af denne henvisning, og Rockwell har fuldt ud været i stand til at forstå og besvare alle de fremførte argumenter.
- 42 Sagsøgeren har endvidere bemærket, at selskabet har fremsat begæring om forening af sag T-209/01 og sag T-210/01, og at selv hvis stævningen er mangelfuld, som Kommissionen har hævdet, vil en forening af de to sager afhjælpe disse mangler. Sagsøgeren har under retsmødet til støtte for sin opfattelse vedrørende retsvirkningerne af en forening af sagerne navnlig påberåbt sig Domstolens dom af 18. marts 1980, *Forges de Thy-Marcinelle et Monceau mod Kommissionen* (forenede sager 26/79 og 86/79, Sml. s. 1083).
- 43 For det andet har sagsøgeren anført, at begrundelsen for den anfægtede beslutning, som selskabet på detaljeret vis har anfægtet i stævningen, dvs. den del af begrundelsen, som vedrører fælles afsætning, udgør kernen i den anfægtede beslutning, således at det nødvendigvis må medføre annullation af den anfægtede beslutning, hvis Retten tager sagsøgerens klagepunkter til følge. Sagsøgeren har i den forbindelse gjort opmærksom på, at Kommissionen i svarskriftet selv har understreget, at den anfægtede beslutning hviler på en række omstændigheder,

der samlet set begrundes konklusionen om fusionens uforenelighed med fællesmarkedet. Følgelig skal den anfægtede beslutning annulleres, hvis det påvises, at den afgørende del af begrundelsen, som vedrører konglomeratvirkningerne, er behæftet med fejl.

44 Sagsøgeren har på retsmødet tilføjet, at Kommissionens adfærd under den administrative procedure har ledt de anmeldende parter til at tro, at fusionen ville blive godkendt, hvis der kunne findes en løsning, der gjorde det muligt at fjerne Kommissionens forbehold med hensyn til den fremtidige fælles afsætning. Dette er årsagen til, at sagsøgeren for Retten primært har fokuseret på dette aspekt ved sagen.

45 For det tredje har sagsøgeren anført, at selskabet under alle omstændigheder i forbindelse med beskrivelsen af den anfægtede beslutning i stævningen har behandlet spørgsmålene om horisontale overlapninger og vertikal integration under overskriften »Sammenfatning af beslutningen«. Under denne overskrift har sagsøgeren udarbejdet en kommenteret beskrivelse af den anfægtede beslutning, hvori selskabet har anført, at beslutningen for de pågældende markeder hviler på flere af eller alle de følgende elementer: for det første de horisontale overlapninger og de vertikale konkurrencebegrænsninger, for det andet GE's økonomiske styrke og vertikale integration i den nye enhed med GE's filialer, GE Aviation Services (herefter »GECAS«) og GE Capital Corporate Aviation Group (herefter »GECCAG«), og for det tredje enhedens praksis med hensyn til fælles afsætning. Sagsøgeren har bemærket, at analysen i den anfægtede beslutning for de markeder, hvor de horisontale overlapninger spiller en rolle, for hvert produkt enten er utroværdig eller utilstrækkeligt begrundet. Den anfægtede beslutning er således i det væsentlige baseret på de to øvrige elementer. Ifølge sagsøgeren er det andet element så usandsynligt, at det ikke er nødvendigt at uddybe det nærmere. Derved kommer det tredje element, nemlig spørgsmålet om den fælles afsætning, til at spille en afgørende rolle. I øvrigt vedrører hovedparten af de afståelser, der af Kommissionen betragtes som nødvendige, dette aspekt af den anfægtede beslutning.

46 Sagsøgeren har fastholdt, at de mangler ved den anfægtede beslutning, som selskabet har påberåbt sig, er tilstrækkeligt alvorlige til, at denne i sin helhed må

annulleres. Som Kommissionen har erkendt, kan forbuddet mod fusionen nemlig alene begrundes i de faktiske og retlige omstændigheder set under ét. Som svar til Rolls-Royce har sagsøgeren præciseret, at problemet med hensyn til startmotorerne, der i øvrigt blev løst med tilsagnene, ikke tilstrækkeligt begrunder den anfægtede beslutning.

- 47 Det følger af det ovenfor anførte, at Kommissionens og intervenienternes formalitetsindsigelse, hvorefter henvisningen i GE's stævning skulle medføre afvisning, og hvorefter de anbringender, som er fremsat i stævningen i denne sag, skulle være uden relevans for sagens afgørelse, er i strid med princippet om god retspleje og savner grundlag i fastslåede kendsgerninger.

Rettens bemærkninger

Indledning

- 48 Det skal først bemærkes, at såfremt visse dele af begrundelsen for en beslutning i sig selv i tilstrækkelig grad begrunder denne, er det under alle omstændigheder uden betydning for beslutningens konklusion, at andre dele af begrundelsen måtte være behæftet med fejl (jf. i samme retning Domstolens dom af 12.7.2001, forenede sager C-302/99 P og C-308/99 P, Kommissionen og Frankrig mod TF1, Sml. I, s. 5603, præmis 26-29).
- 49 I øvrigt bemærkes, at hvis konklusionen i en kommissionsbeslutning støttes på flere begrundelser, som hver især udgør et tilstrækkeligt grundlag for denne konklusion, skal beslutningen i princippet kun annulleres, hvis hver enkelt af disse begrundelser er ulovlig. I et sådant tilfælde kan en fejl eller en anden ulovlighed, der kun påvirker

en enkelt af disse begrundelser, ikke bevirke, at den omtvistede beslutning må annulleres, hvis den i det konkrete tilfælde ikke har haft nogen bestemmende betydning for den konklusion, institutionen er nået til (jf. analogt hertil Rettens dom af 14.5.2002, sag T-126/99, Graphischer Maschinenbau mod Kommissionen, Sml. II, s. 2427, præmis 49-51 og den deri nævnte retspraksis). Denne regel finder bl.a. anvendelse i forbindelse med beslutninger på området for fusionskontrol (jf. i samme retning Rettens dom af 22.10.2002, sag T-310/01, Schneider Electric mod Kommissionen, Sml. II, s. 4071, præmis 404-420, samt præmis 80 og 81 nedenfor).

50 Det skal i den forbindelse tillige bemærkes, at for så vidt som en begrundelse, der udgør et tilstrækkeligt grundlag for en beslutnings konklusion, ikke er blevet anfægtet af en sagsøger i et annulationssøgsmål, skal denne begrundelse, og følgelig den retsakt, der bygger herpå, anses for lovlig og velfunderet (jf. i samme retning og analogt hertil Domstolens dom af 14.9.1999, sag C-310/97 P, Kommissionen mod AssiDomän Kraft Products m.fl., Sml. I, s. 5363, præmis 57-63).

51 Det følger af det ovenfor anførte, at det i den foreliggende sag skal undersøges, om de af sagsøgeren fremsatte anbringender, hvis det antages, at de tages til følge, er tilstrækkelige til at svække den anfægtede beslutnings konklusion, og som følge heraf kan anføres til støtte for en påstand om annulation heraf. Hvis de med føje fremsatte anbringender end ikke samlet set begrunder en annulation af den anfægtede beslutning, har de ingen relevans for sagens afgørelse, og søgsmålet må derfor i sin helhed forkastes (jf. i samme retning Rettens dom af 17.12.1997, sag T-121/95, EFMA mod Rådet, Sml. II, s. 2391, præmis 115-122).

52 Der skal i den forbindelse først foretages en afgrænsning af sagen gennem en undersøgelse af, om visse af de anbringender, sagsøgeren angiveligt har fremført, eventuelt skal afvises.

Henvisningen til de i sag T-210/01 fremførte anbringender

- 53 Uden formelt at rejse en formalitetsindsigelse har Kommissionen gjort formelle indsigelser gældende mod visse konkrete aspekter af søgsmålet. Det skal i alle tilfælde bemærkes, at betingelserne for antagelse til realitetsbehandling af søgsmål ifølge fast retspraksis er ufravigelige procesforudsætninger, som Fællesskabets retsinstanser i givet fald kan og skal efterprøve af egen drift (Rettens kendelse af 15.9.1998, sag T-100/94, Michailidis m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 3115, præmis 49, og af 25.10.2001, sag T-354/00, Métropole Télévision — M6 mod Kommissionen, Sml. II, s. 3177, præmis 27. Jf. også i denne retning Domstolens kendelse af 5.7.2001, sag C-341/00 P, Conseil national des professions de l'automobile m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 5263, præmis 32).
- 54 Artikel 21 i Domstolens statut og artikel 44, stk. 1, i Rettens procesreglement bestemmer, at stævningen navnlig skal indeholde »sagens genstand« og »en kort fremstilling af søgsmålsgrundene«. Procesreglementets artikel 48, stk. 2, bestemmer tillige, at »[n]ye anbringender må ikke fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne«. Det følger af disse bestemmelser, at anbringender, der ikke er tilstrækkeligt angivet i stævningen, skal afvises. Det bekræftes udtrykkeligt i retspraksis, at da der er tale om en ufravigelig procesforudsætning, påser Retten om nødvendigt af egen drift, at den er opfyldt (Rettens dom af 21.3.2002, sag T-231/99, Joynson mod Kommissionen, Sml. II, s. 2085, præmis 154).
- 55 Ifølge retspraksis gælder endvidere, at den korte fremstilling af søgsmålsgrundene skal være så klar og præcis, at sagsøgte får mulighed for at tilrettelægge sit forsvar og Retten for at træffe afgørelse i sagen, i givet fald uden at måtte indhente yderligere oplysninger (Rettens dom af 24.2.2000, sag T-145/98, ADT Projekt mod Kommissionen, Sml. II, s. 387, præmis 66, og af 16.3.2004, sag T-157/01, Danske

Busvognmænd mod Kommissionen, Sml. II, s. 917, præmis 45). Tilsvarende krav gælder, når et argument fremføres til støtte for et anbringende (Rettens dom af 14.5.1998, sag T-352/94, Mo och Domsjö mod Kommissionen, Sml. II, s. 1989, præmis 333).

56 I øvrigt kræves det ifølge fast retspraksis, for at et søgsmål kan antages til realitetsbehandling, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som det støtter sig på, skal fremgå af selve stævningen på en sammenhængende og forståelig måde for at sikre retssikkerheden og en god retspleje (jf. Domstolens dom af 9.1.2003, sag C-178/00, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 303, præmis 6, Rettens dom af 6.5.1997, sag T-195/95, Guérin automobiles mod Kommissionen, Sml. II, s. 679, præmis 20 og 21, dommen i sagen ADT Projekt mod Kommissionen, præmis 66, Rettens kendelse af 25.7.2000, sag T-110/98, RJB Mining mod Kommissionen, Sml. II, s. 2971, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis, Rettens dom af 10.4.2003, sag T-195/00, Travellex Global and Financial Services og Interpayment Services mod Kommissionen, Sml. II, s. 1677, præmis 26, og dommen i sagen Danske Busvognmænd mod Kommissionen, præmis 45. Jf. i denne retning også Domstolens dom af 15.12.1961, forenede sager 19/60, 21/60, 2/61 og 3/61, Fives Lille Cail m.fl. mod Den Høje Myndighed, Sml. 1954-1964, s. 269, org.ref.: Rec. s. 561, på s. 588, og af 5.3.1991, sag C-330/88, Grifoni mod Euratom, Sml. I, s. 1045, præmis 17 og 18).

57 Selv om stævningens indhold på særlige punkter kan støttes og udbygges ved henvisninger til afsnit i dokumenter, der vedlægges som bilag til stævningen, kan der ikke ved en generel henvisning til andre dokumenter, herunder også dokumenter, der figurerer som bilag til stævningen, rådes bod på en undladelse af at anføre afgørende dele af den retlige argumentation, der i medfør af de nævnte bestemmelser skal være indeholdt i stævningen (Rettens kendelse af 21.5.1999, sag T-154/98, Asia Motor France m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1703, præmis 49). Det tilkommer endvidere ikke Retten ved hjælp af bilagene at forsøge at klarlægge, hvilke anbringender og argumenter der kan antages at udgøre grundlaget for søgsmålet, idet bilagene alene skal fungere som bevismateriale og et middel til sagens oplysning (dommen i sagen Joynson mod Kommissionen, præmis 154, Rettens dom af 7.11.1997, sag T-84/96, Cipeke mod Kommissionen, Sml. II, s. 2081,

præmis 34, og af 20.4.1999, forenede sager T-305/94 — T-307/94, T-313/94 — T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 og T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 931, præmis 39, som ikke på dette punkt blev ophævet under appellen, jf. Domstolens dom af 15.10.2002, forenede sager C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P — C-252/99 P og C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 8375).

- 58 Sagsøgeren har imidlertid påberåbt sig flere domme, hvori Fællesskabets retsinstanser har accepteret henvisninger til skriftlige indlæg indgivet til samme retsinstans i andre sager (jf. præmis 40 ovenfor). Ifølge sagsøgeren skal en henvisning til skriftlige indlæg, der er indgivet til samme retsinstans i en anden sag, ikke afvises.
- 59 Den retspraksis, som sagsøgeren har påberåbt sig i præmis 40 ovenfor til støtte for en sådan henvisning, kan imidlertid ikke medføre, at Retten i den foreliggende sag vil undlade at anvende den ovenfor nævnte regel, hvorefter de anbringender, der er gjort gældende af en sagsøger, skal fremstilles kort i selve stævningen. Retten har i præmis 45 i dommen i sagen ICI mod Kommissionen (nævnt i præmis 40 ovenfor) bemærket, at der efter Domstolens retspraksis må tages højde for hver sags særlige forhold, og har til støtte herfor henvist til dom af 29. november 1956, Charbonnages de Beeringen m.fl. mod Den Høje Myndighed (sag 9/55, Sml. 1954-1964, s. 33, org.ref.: Rec. s. 325, på s. 352), af 8. juli 1965, Prakash mod Kommissionen (forenede sager 19/63 og 65/63, Sml. 1965-1968, s. 110, org.ref.: Rec. s. 677, på s. 693), af 13. juli 1965, Lemmerz-Werke mod Den Høje Myndighed (sag 111/63, Sml. 1965-1968, s. 111, org.ref.: Rec. s. 835, på s. 858), og af 28. april 1971, Lütticke mod Kommissionen (sag 4/69, Sml. 1971, s. 73, org.ref.: Rec. s. 325, præmis 2), samt dommen i sagen Forges de Thy-Marcinelle et Monceau mod Kommissionen, nævnt i præmis 42 ovenfor (præmis 4).
- 60 I den forbindelse bemærkes for det første, at en fremgangsmåde, hvorefter en sådan henvisning til stævningen i en anden sag tillades, i princippet er uforenelig med den retspraksis, der er nævnt i præmis 55-57 ovenfor, hvorefter selve stævningen skal indeholde en kort fremstilling af anbringenderne, således at Retten kan træffe afgørelse i sagen, i givet fald uden at måtte indhente yderligere oplysninger.

- 61 Selv om Fællesskabets retsinstanser i nogle tilfælde har anerkendt muligheden for at fremsætte anbringender ved en henvisning til en anden sag (dommen i sagen *Forges de Thy-Marcinelle et Monceau mod Kommissionen*, nævnt i præmis 42 ovenfor, og i sagen *Marcato mod Kommissionen*, nævnt i præmis 40 ovenfor), har de afvist denne mulighed i andre sager (jf. dommen i sagen *Charbonnages de Beeringen m.fl. mod Den Høje Myndighed*, nævnt i præmis 59 ovenfor, og i sagen *Prakash mod Kommissionen*, nævnt i præmis 59 ovenfor), uden i øvrigt — i hvert fald ikke udtrykkeligt — at have fastsat kriterier herfor.
- 62 Det skal bemærkes, at i alle de sager, som har givet anledning til de domme, sagsøgeren har påberåbt sig, eller som der er henvist til i præmis 45 i dommen i sagen *ICI mod Kommissionen*, nævnt i præmis 40 ovenfor, og hvori Fællesskabets retsinstanser har accepteret, at anbringender, der ikke udtrykkeligt fremgår af stævningen, kan anses for gyldigt fremsat på grundlag af en sådan henvisning, havde sagsøgerne henvist til deres egne skriftlige indlæg i en anden sag.
- 63 I den foreliggende sag bemærkes, at sagsøgerens henvisning i stævningen som ovenfor anført vedrører den stævning, som samme dag blev indgivet af en anden sagsøger, nemlig GE.
- 64 Det ville imidlertid åbne mulighed for omgåelse af de ufravigelige krav i procesreglementets artikel 44, stk. 1, som er nævnt i præmis 54 ovenfor, såfremt anbringender, der ikke udtrykkeligt er anført i stævningen, admitteres med den begrundelse, at de er blevet gjort gældende af en tredjepart i en anden sag, som der er henvist til i stævningen.
- 65 Det skal tillige bemærkes, at GE i sag T-210/01 er repræsenteret ved andre rådgivere end dem, som repræsenterer sagsøgeren i den foreliggende sag. Desuden er GE's stævning ikke vedlagt som bilag til sagsøgerens stævning i denne sag. Disse forhold kan kun styrke den konklusion, der er gengivet i den foregående præmis, for så vidt som de bekræfter den foreliggende sags særskilte og selvstændige beskaffenhed i forhold til den sag, der er registreret som sag T-210/01.

- 66 Herudover bemærkes det, at hver part bærer ansvaret for indholdet af sine processkrifter, hvilket princip navnlig fremgår af procesreglementets artikel 43, stk. 1 (jf. i samme retning dommen i sagen ICI mod Kommissionen, præmis 46). Selv om sagsøgeren har bekræftet at have kendskab til den foreløbige version af GE's stævning, har selskabet ikke påstået, at det på tidspunktet for indgivelsen af dets egen stævning kendte det præcise indhold af GE's endelige stævning, til hvilken det henviste. I strid med kravene til god retspleje gav henvisningen til GE's stævning således ikke Retten mulighed for med tilstrækkelig præcision at identificere de anbringender, som blev gjort gældende i forbindelse med indgivelsen af stævningen i den foreliggende sag.
- 67 På baggrund af det ovenfor anførte, og uden at det i den foreliggende sag er fornødent at træffe afgørelse med hensyn til, under hvilke betingelser en sagsøger eventuelt kan være berettiget til at fremsætte anbringender gennem en henvisning til sine egne skriftlige indlæg i en anden sag, fastslås det, at det er en afgørende betingelse for, at anbringender, der hævdes fremsat gennem en henvisning til de skriftlige indlæg i en anden sag, kan antages til realitetsbehandling, at parterne og navnlig sagsøgerne er identiske.
- 68 Sammenfattende har sagsøgerens henvisning til den af GE indgivne stævning i sag T-210/01 ikke medført, at de anbringender, GE har fremsat i sidstnævnte sag, er blevet inkorporeret i sagsøgerens stævning i den foreliggende sag.

Begæringen om forening af sagerne

- 69 Til støtte for begæringen om forening af den foreliggende sag med sag T-210/01 har sagsøgeren gjort gældende, at selv hvis det antages, at henvisningen i den af selskabet indgivne stævning til GE's stævning ikke gør det muligt at antage de anbringender, det har villet gøre gældende vedrørende andre aspekter af sagen end

den fælles afsætning, til realitetsbehandling, gør foreningen af sagerne det muligt at afhjælpe de eventuelle formelle mangler ved selskabets egen stævning. Sagsøgeren har under retsmødet påberåbt sig dommen i sagen *Forges de Thy-Marcinelle et Monceau* mod Kommissionen, nævnt i præmis 42 ovenfor (præmis 4), samt den retspraksis, som ifølge selskabet hidrører fra begyndelsen af Fællesskabernes retsinstitansers historie.

- 70 Hvad angår de eventuelle konsekvenser af en sådan forening af sagerne T-209/01 og T-210/01 bemærkes for det første, at procesreglementets artikel 50 bestemmer:

»Efter at have hørt parterne og generaladvokaten kan retsformanden til enhver tid med henblik på den skriftlige eller mundtlige forhandling eller den dom, hvorved de pågældende sagers behandling afsluttes, træffe bestemmelse om forening af flere sager, der angår samme genstand og har forbindelse med hinanden. Retsformanden kan ophæve denne forening. Retsformanden kan henvise disse spørgsmål til Retten.«

- 71 Som Domstolen har fastslået i dommen i sagen *Moccia Irme m.fl. mod Kommissionen* (dom af 21.6.2001, forenede sager C-280/99 P — C-282/99 P, Sml. I, s. 4717, præmis 66), fremgår det af denne bestemmelse, at en kendelse om forening af sager ikke berører de pågældende sagers indbyrdes uafhængighed og selvstændige karakter, og at en bestemmelse om ophævelse af foreningen altid er mulig. Domstolen har således i denne dom afvist to sagsøgere, der for Domstolen fremførte anbringender, som ikke var gjort gældende i første instans, på trods af foreningen for Retten af deres sager med andre sager, hvori anbringenderne faktisk var blevet gjort gældende af andre sagsøgere (dommens præmis 61-68).

- 72 Det skal tillige fastslås, at foreningen af sagerne er en foranstaltning, som retsformanden, eller i givet fald Retten, kan træffe bestemmelse om i overensstemmelse med procesreglementets artikel 50, men retsformanden er ikke forpligtet hertil, selv ikke efter parternes begæring, da denne beslutning henhører under

retsformandens frie skøn med hensyn til den mest hensigtsmæssige tilrettelæggelse af sagen. Heraf følger, at sagsøgerens opfattelse, hvis den blev taget til følge, ville medføre, at en processuel beslutning truffet af retsformanden på grundlag af dennes frie skøn kunne udvide stævningens rækkevidde og derved være bestemmende for retssagens udfald, hvilket ville tilføre dette et element af vilkårlighed.

73 Hvad angår dommen i sagen Charbonnages de Beeringen m.fl. mod Den Høje Myndighed, nævnt i præmis 59 ovenfor, bemærkes det, at Domstolen — ved at fastslå, at en generel henvisning til det, der er anført i en anden sag, ikke er tilstrækkelig til, at sagen kan antages til realitetsbehandling, navnlig ikke, hvis henvisningen ikke er ledsaget af en begæring om forening af sagerne — ikke dermed har fastslået, at søgsmålet skal antages til realitetsbehandling, når der foreligger en rettidig begæring om forening af sagerne. Domstolen konstaterede derimod blot, at den omstændighed, at der i den pågældende sag ikke var fremsat begæring til Domstolen om samlet bedømmelse af de to sager, gjorde den generelle henvisning til stævningen i en sag, der var anlagt af en tredjepart, endnu mere utilstrækkelig.

74 I øvrigt skal det, for så vidt som Domstolen i sagen Forges de Thy-Marcinelle et Monceau mod Kommissionen, nævnt i præmis 42 ovenfor, har fundet, at »det forhold, at den anden sag kan antages til realitetsbehandling, opvejer den omstændighed, at den første sag ikke kunne«, bemærkes, at stævningerne i denne sag var indgivet af den samme person, hvorimod sagsøgeren i den foreliggende sag ønsker at støtte sig til anbringender fremsat af en tredjepart.

75 Uden at det i den foreliggende sag er fornødent at træffe afgørelse om de eventuelle virkninger af en forening af to søgsmål, der er anlagt af den samme sagsøger, skal det således blot bemærkes, at en forening af to sager anlagt af forskellige sagsøgere ikke kan ændre rækkevidden af de stævninger, som er indgivet separat i hver af de to sager, uden derved at tilsidesætte de særskilte søgsmåls indbyrdes uafhængighed og selvstændige karakter (jf. analogt hertil dommen i sagen Moccia Irme m.fl. mod Kommissionen, præmis 66).

- 76 Derfor kan kun andre anbringender end dem, sagsøgeren udelukkende har fremsat gennem en generel henvisning til GE's stævning, tages i betragtning i denne sag.
- 77 Henset til de konkrete omstændigheder i den foreliggende sag bør denne ikke forenes med sag T-210/01. Den begæring om forening, der er fremsat af sagsøgeren i stævningen, tages derfor ikke til følge.

Relevansen af de anbringender, som er fremsat i den foreliggende sag

- 78 Sagsøgerens andet argument i den forbindelse drejer sig om, at den del af begrundelsen, der vedrører den fælles afsætning, udgør kernen i den anfægtede beslutning, uden hvilken beslutningen ikke kan opretholdes.
- 79 Det skal bemærkes, at det på området for fusionskontrol fremgår af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 4064/89, at hvis en anmeldt fusion skaber eller styrker en dominerende stilling på et enkelt marked med den virkning, at den faktiske konkurrence hæmmes på afgørende måde inden for fællesmarkedet, skal Kommissionen i princippet forbyde fusionen, selv hvis den ikke på nogen anden måde hindrer konkurrencen. Det bemærkes, at når Kommissionen successivt behandler flere markeder og konstaterer, at en dominerende stilling skabes eller styrkes på flere af disse markeder med den konsekvens, at den faktiske konkurrence væsentligt hindres, må den, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af beslutningen, være af den opfattelse, at forholdene på hvert af disse markeder, der er et resultat af fusionen, i sig selv kunne have begrundet forbuddet mod den anmeldte fusion.

- 80 I den forbindelse bemærkes, at Retten i sin dom i sagen Schneider Electric mod Kommissionen, nævnt i præmis 49 ovenfor (præmis 404-420) har fastslået, at de fejl, der blev konstateret i denne sag i forbindelse med analysen af de forskellige nationale markeder, ikke i sig selv var tilstrækkelige til, at de klagepunkter, Kommissionen var fremkommet med i relation til hvert af de franske sektormarkeder, måtte forkastes. Således kunne den analyse, der lå til grund for Kommissionens beslutning om forbud mod den pågældende fusion, ikke anses for utilstrækkelig i forhold til disse sidstnævnte markeder alene af den grund, at der var konstateret fejl på andre markeder.
- 81 Ligeledes gælder det, at når Kommissionen har konstateret, at der skabes eller styrkes en dominerende stilling på et enkelt marked af flere forskellige og uafhængige årsager, må hver af disse årsager principielt anses for i sig selv at ville have ledt Kommissionen til denne konstatering, medmindre andet er anført i de relevante begrundelser til kommissionsbeslutningen. Dette gælder så meget desto mere, når det af den selvstændige beskrivelse af det enkelte led i argumentationen fremgår, at dette i sig selv er tilstrækkeligt til at fastslå, at konkurrencebetingelserne på det pågældende marked vil blive ændret kvalitativt eller væsentligt.
- 82 I den foreliggende sag har Kommissionen i 567. betragtning til den anfægtede beslutning fastslået, at »den påtænkte fusion vil føre til skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling på markederne for motorer til store trafikjetfly, motorer til store regionaljetfly, motorer til forretningsjetfly, flyelektronik og andre produkter til flyindustrien samt små marinegasturbine[r], som bevirker, at konkurrencen hæmmes betydeligt inden for fællesmarkedet«.
- 83 Som Kommissionen har anført i svarskriftet, har den i den anfægtede beslutning ikke opstillet en rangorden mellem de konkurrenceproblemer, der blev konstateret på hvert af de undersøgte markeder, som Kommissionen efterfølgende opregnede i forbindelse med den i foregående præmis anførte konklusion. Det kan derfor

udledes af den anfægtede beslutning, at hvert særskilt led i argumentationen, og særligt i den analyse af de enkelte markeder, som er opregnet i de foregående præmis, faktisk udgør en selvstændig begrundelse for den anfægtede beslutning.

84 Denne konklusion understøttes af en detaljeret gennemgang af disse forskellige led i Kommissionens argumentation.

85 I den forbindelse skal det fastslås, at betragtningerne vedrørende de horisontale overlapninger, der følger af den anmeldte fusion på markederne for motorer til store regionaljetfly, for motorer til forretningsjetfly samt for små gasturbiner, ikke er indbyrdes forstærkende, idet der ikke er økonomiske forbindelser mellem disse markeder. Navnlig bemærkes, at skabelsen af en dominerende stilling på markedet for små marinegasturbiner hverken kan påvirke eller påvirkes af skabelsen eller styrkelsen af dominerende stillinger på de forskellige markeder for jetmotorer og andre flykomponenter, eftersom der i begge tilfælde er tale om produkter, der henhører under forskellige erhvervsgræne.

86 I øvrigt bemærkes det hertil, at Kommissionen i 428.-431. betragtning, under overskriften »a) Horisontal overlapning i forbindelse med eksisterende platforme« har beskrevet de umiddelbare virkninger af fusionen på markedet for motorer til store regionaljetfly, der skyldes denne overlapning. Beskrivelsen indeholder en henvisning til påvirkningen fra GE Capital og GECAS, et forhold, der styrker GE's allerede eksisterende dominerende stilling på det pågældende marked, og som af Kommissionen er blevet anvendt som grundlag for at afvise fusionsparternes argument om, at det monopol, der skabes på grund af fusionen, er et fænomen af udelukkende statisk beskaffenhed. Kommissionen har derimod ikke i denne sammenhæng påberåbt sig sin antagelse vedrørende den fælles afsætning. Sidstnævnte antagelse er for så vidt angår markedet for motorer til store regionaljetfly kun nævnt under afsnit »b) Virkninger på fremtidige licitationer i forbindelse med platforme«, der indeholder en særskilt redegørelse for fusionens virkninger på det omhandlede marked på mellemlangt og langt sigt. På baggrund af

det ovenstående bemærkes, at Kommissionen i den anfægtede beslutning har konstateret, at de horisontale overlapninger på markedet for motorer til store regionaljetfly, der er en følge af fusionen, umiddelbart styrker GE's eksisterende dominerende stilling, uafhængigt af andre forhold, der kunne styrke denne stilling yderligere i fremtiden.

87 For så vidt angår markedet for små gasturbiner har Kommissionen beskrevet den horisontale overlapning i et særskilt afsnit, nemlig i 476. og 477. betragtning til den anfægtede beslutning, før gennemgangen i særskilte afsnit af »udelukkelsen af konkurrenter« fra markedet som følge af den vertikale integration af dels de små marinegasturbiner, dels de elektroniske produkter og styringselementer, som sagsøgeren producerer. Den har i 476. betragtning til beslutningen redegjort for, at fusionen ville skabe en enhed med en andel af det pågældende marked på mellem 65% og 80% og dermed fire til fem gange større end den nærmeste konkurrent. I 477. betragtning har Kommissionen på denne baggrund konstateret, at enheden er langt den mest betydningsfulde aktør på markedet for små marinegasturbiner, og har anført årsagerne til, at konkurrencen fra de andre aktuelle og potentielle aktører på markedet ikke er effektiv. Det følger således af opbygningen og affattelsen af denne del af beslutningen, at de af fusionens virkninger, der er beskrevet i den første del om horisontal overlapning på området for turbiner, ifølge Kommissionen var tilstrækkelig til at skabe en dominerende stilling på markedet, uafhængigt af andre forhold, der fastlåser markedet og derved yderligere styrker denne stilling.

88 I alle tilfælde bemærkes det, at sagsøgeren i den foreliggende sag hverken har rejst indsigelser mod Kommissionens antagelse vedrørende udelukkelsen af konkurrenter fra markedet for små marinegasturbiner som følge af den vertikale integration af GE's aktiviteter vedrørende fremstilling af disse produkter og aktiviteten vedrørende fremstilling af styringselementer og andre komponenter, der anvendes i sagsøgerens turbiner, eller mod Kommissionens opfattelse, hvorefter der sker udelukkelse af konkurrenter fra markedet for små marinegasturbiner efter sagsøgerens og GE's vertikale integration som følge af GE's økonomiske styrke (jf. 478.-484. betragtning til den anfægtede beslutning samt præmis 113-114 nedenfor).

- 89 Hvad angår udelukkelsen af konkurrenterne fra markedet som følge af den vertikale integration af aktiviteterne vedrørende fremstilling af motorer til store trafikjetfly og aktiviteterne vedrørende sagsøgerens startmotorer har Kommissionen i 419. betragtning til den anfægtede beslutning udtrykkeligt redegjort for, at den påtænkte fusion, uafhængigt af konsekvenserne af det fælles udbud af produkter, ville styrke GE's dominerende stilling på markedet for motorer til store trafikjetfly på grund af den vertikale udelukkelse af konkurrerende motorfabrikanter.
- 90 Sagsøgeren har imidlertid i replikken hævdet, at Kommissionen i punkt 51 i svarskriftet har erklæret, at »[b]eslutningens begrundelse [var] baseret på en række faktiske og retlige omstændigheder, der samlet set (og udelukkende samlet set) [medførte], at Kommissionen [nedlagde] forbud mod den påtænkte fusion«. Ifølge sagsøgeren følger det af denne erklæring, at den anfægtede beslutning nødvendigvis må annulleres, medmindre alle de principale elementer, der ligger til grund for beslutningen, og navnlig analysen af den fælles afsætning, som selskabet på detaljeret vis anfægter i stævningen, er velbegrundede.
- 91 Kommissionen har dog i duplikkens punkt 18 samt under retsmødet anført, at hver enkelt af begrundelser, den har anført i beslutningen, ville have været tilstrækkelig til at begrunde forbuddet mod den anmeldte fusion. Under retsmødet betegnede Kommissionen sin egen erklæring, der er gengivet i foregående præmis, som »uheldig«, og den anførte, at erklæringen var en del af en analyse, der var udarbejdet til besvarelse af sagsøgerens argumenter, hvorefter beslutningen »i det væsentlige« er baseret på to teorier: for det første GE's angivelige økonomiske styrke og vertikale integration for så vidt angår finansielle tjenesteydelser, køb af fly, leasing og eftersalgsaktiviteter, og for det andet den fremtidige praksis med fælles afsætning.
- 92 Denne forklaring fra Kommissionen må tiltrædes.

- 93 Det følger nemlig af en samlet gennemgang af svarskriftets punkt 48-51, at Kommissionen har villet anfægte sagsøgerens opfattelse, hvorefter alene disse to »teorier« udgjorde det egentlige grundlag for den anfægtede beslutning, og ikke de øvrige konkurrencebegrænsende aspekter af den anmeldte fusion, der blev analyseret i beslutningen.
- 94 Som Kommissionen herudover korrekt har gjort opmærksom på under retsmødet, påhviler det Retten at efterprøve lovligheden af selve beslutningen under hensyntagen til begrundelserne heri, og ikke til, hvad der er anført herom i svarskriftet. Kommissionen har ganske vist udtrykt sig tvetydigt i svarskriftet på en måde, der kunne fortolkes som et afkald på at gøre gældende, at hvert enkelt element i dens analyse kunne udgøre et tilstrækkeligt grundlag for den anfægtede beslutning. I betragtning af, at Kommissionen i duplikken og under retsmødet har præciseret, at dette ikke var dens holdning, skal den anfægtede beslutning ikke fortolkes således, dvs. i strid med sin ordlyd, struktur og generelle opbygning (jf. præmis 79-85 ovenfor).
- 95 Sagsøgeren har under retsmødet endvidere gjort gældende, at Retten kun skal efterprøve, om den konkurrencesituation, som Kommissionen har konstateret, er forskellig fra den situation, der rent faktisk vil opstå som følge af fusionen. Hvis der i denne henseende er væsentlige forskelle, skal den anfægtede beslutning annulleres. Med denne argumentation har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at det tilkommer Kommissionen at træffe afgørelse om, hvorvidt en fusion skal forbydes, efter at Retten har afsagt en dom, hvorved Kommissionens analyse af visse markeder er blevet forkastet. Ifølge dette ræsonnement kan Retten således ikke fastholde en beslutning om forbud ved at sætte sin egen overordnede konklusion i stedet for Kommissionens.
- 96 Som anført i præmis 79 ovenfor, skal Kommissionen imidlertid forbyde en fusion, der opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 4064/89. En beslutning om forbud skal således ikke annulleres med den begrundelse, at sagsøgeren har påvist en eller flere fejl i analysen af et eller flere markeder, når det ikke desto mindre fremgår

af beslutningen om forbud, at den anmeldte fusion opfylder kriterierne på et eller flere andre markeder (jf. præmis 48-50 og 79-81 ovenfor). Navnlig bemærkes, at hvis begrundelserne vedrørende disse andre markeder ikke er anfægtet i stævningen, må de lægges til grund i den verserende sag. Der er ikke tale om, at Retten ved således at drage konsekvenserne af stævningens materielle afgrænsning sætter sit skøn i stedet for Kommissionens, da det er institutionens egen uanfægtede vurdering, der fortsat udgør grundlaget for beslutningen.

- 97 Som led i den argumentation, der er gengivet i præmis 78 ovenfor, har sagsøgeren under retsmødet tillige anført, at Kommissionen, navnlig under den administrative sagsbehandling, har givet indtryk af, at risikoen for fælles afsætning efter fusionen var det forhold, der var afgørende for sagens udfald. Dette indtryk har fordrejet hele den administrative procedure og har frataget parterne i fusionen muligheden for at afgive tilsagn, der kunne løse de øvrige problemer. Det er ligeledes af denne årsag, at sagsøgeren i stævningen har fokuseret på de konglomeratvirkninger, der hævdes at være forårsaget af fusionen.
- 98 Denne argumentation, som sagsøgeren har fremført for første gang under retsmødet, udgør et nyt anbringende. Da dette anbringende vedrører den holdning, som Kommissionen angiveligt har givet udtryk for i løbet af den administrative sagsbehandling, er det åbenbart, at sagsøgeren kunne have gjort anbringendet gældende allerede i stævningen. Anbringendet skal følgelig afvises i medfør af procesreglementets artikel 48, stk. 2.
- 99 Kommissionen har i alle tilfælde i sin meddelelse af klagepunkter af 8. maj 2001 klart fremsat klagepunkterne vedrørende alle konkurrencebegrænsende konsekvenser af fusionen, herunder dem, der vedrører de horisontale og vertikale virkninger af fusionen, og som senere blev gengivet i den anfægtede beslutning (jf. navnlig meddelelsens punkt 118-122, 124-126, 459-471, 473, 474, 578-586 og 612-633). Det bemærkes dog, at Kommissionen som led i fusionskontrollen ikke, ud over

forpligtelsen til at redegøre for de klagepunkter, den har medtaget i en meddelelse, og at supplere disse, hvis den efterfølgende beslutter at gøre nye indsigelser gældende, har pligt til at anføre sit standpunkt vedrørende en eventuel løsning på problemer, der forudgående er konstateret i perioden mellem afsendelsen af meddelelsen og vedtagelsen af den endelige beslutning (jf. i samme retning Domstolens dom af 14.7.1972, sag 53/69, Sandoz mod Kommissionen, Sml. 1972, s. 233, org.ref.: Rec. s. 845, præmis 14, og af 7.1.2004, forenede sager C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P og C-219/00 P, Aalborg Portland m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 123, præmis 192 og 193, samt Rettens dom af 4.3.1999, sag T-87/96, Assicurazioni Generali og Unicredito mod Kommissionen, Sml. II, s. 203).

- 100 Da sagsøgeren end ikke har påberåbt sig, at selskabet har modtaget præcise, ubetingede og tilregnelige løfter fra bemyndigede og pålidelige kilder i Kommissionen om at udelade visse klagepunkter, finder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning desuden ikke anvendelse i denne sag (jf. i samme retning Rettens dom af 6.7.1999, sag T-203/97, Forvass mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 129, og II, s. 705, præmis 70 og den deri nævnte retspraksis, og af 18.1.2000, sag T-290/97, Mehibas Dordtselaan mod Kommissionen, Sml. II, s. 15, præmis 59).
- 101 Endelig bemærkes det under alle omstændigheder, at Kommissionen hvad angår markedet for motorer til store regionaljetfly i 20. betragtning til beslutningen har fastslået den særlige betydning af disse fly i fællesskabssammenhæng, da de tegnede sig for 14% af den samlede europæiske flåde i 1992 og 33% i 1998. Kommissionen har i 431. betragtning til den anfægtede beslutning anført, at størrelsen af dette marked, på hvilket den fusionerede enhed ville få et monopol som følge af fusionen, ville medføre, at flyselskaberne ville blive stadig mere afhængige af denne enhed.
- 102 På baggrund af det ovenfor anførte bemærkes, at sagsøgerens argumenter, hvorefter de realitetsanbringender, selskabet har gjort gældende vedrørende konglomeratvirkningerne, herunder navnlig den fælles afsætning, begrunder en annulation af den anfægtede beslutning, må forkastes.

- 103 Det skal fastslås, at de horisontale og vertikale konkurrencebegrænsende virkninger af fusionen, der er anført i den anfægtede beslutning, ikke er subsidiære begrundelser set i lyset af den anfægtede beslutnings generelle opbygning, men udgør et tilstrækkeligt grundlag for forbuddet mod den anmeldte fusion.
- 104 Det følger heraf, at stævningen kun kan føre til annullation af den anfægtede beslutning, hvis de anbringender, der udtrykkeligt er fremført i selve stævningen, anfægter Kommissionens konklusion på hvert af de selvstændige punkter, der er behandlet i den anfægtede beslutning, og navnlig de horisontale og vertikale konkurrencebegrænsende virkninger, der er konstateret heri.

Stævningens rækkevidde

- 105 Endelig skal sagsøgerens argumenter om, at selskabet i stævningen har fremsat klagepunkter under overskriften »Sammenfatning af beslutningen« om de horisontale og vertikale konkurrencebegrænsende virkninger af fusionen, der blev konstateret i den anfægtede beslutning, undersøges. Det skal undersøges, om sagsøgerens bemærkninger udgør anbringender.
- 106 Indledningsvis fastslås det i den forbindelse, at den del af en stævning, hvori der er nedlagt påstand om annullation, som bærer overskriften »Sammenfatning af beslutningen«, som udgangspunkt ikke har til formål at skulle udgøre selvstændige anbringender til støtte for annullation af den anfægtede beslutning, men snarere at beskrive beslutningen. Det er dog ikke muligt på forhånd at udelukke muligheden for, at denne del af stævningen kan indeholde et eller flere anbringender til støtte for påstanden om annullation. Det er dog kun såfremt det — ud over den beskrivende funktion — klart og utvetydigt fremgår af en passage, der er anført under denne

overskrift, at gyldigheden af den anfægtede beslutnings konklusioner anfægtes, at den i givet fald kan anses for et anbringende, uagtet stævningens struktur og den omhandlede passages indplacering i den generelle opbygning heraf.

107 Nedenfor foretages en successiv gennemgang af de udsagn, der er anført i stævningen under overskriften »Sammenfatning af beslutningen« vedrørende hver af de principale begrundelser, som den anfægtede beslutning hviler på.

— Horizontal overlappning på markedet for motorer til store regionaljetfly

108 Herom har sagsøgeren i stævningens punkt 30 blot anført følgende:

»[...] Kommissionen indrømmer, at argumenterne vedrørende den markedsandelsforøgelse, der følger af fusionen, er »noget begrænsede« og hænger sammen med GE's angiveligt eksisterende dominerende stilling. Følgelig har påstandene om, at GE og Honeywells integration hindrer kunderne i at »drage fordel af en pris-konkurrence« (hvilket synes at være i strid med konklusionen om, at GE allerede dominerer markedet) og giver dem »en enestående fordel med hensyn til udvælgelsen af [...] fremtidige platforme«, kun lidt eller slet ingen vægt.

109 Af disse udsagn kan det udledes, at sagsøgeren er af den opfattelse, at begrundelserne til den anfægtede beslutning vedrørende dette marked beskriver en ændring i konkurrencemiljøet, der er af begrænset betydning. Imidlertid fremgår de væsentligste faktiske og retlige forhold, som søgsmålet på dette punkt er baseret på, ikke sammenhængende og forståeligt, heller ikke blot oversigtligt, af den passage,

som er citeret i den foregående præmis. Sagsøgeren fremhæver blot den begrænsede betydning af de horisontale konkurrencebegrænsende virkninger, som Kommissionen har konstateret i forbindelse med de horisontale virkninger på markedet for store motorer til regionaljetfly, uden at forklare, hvilke juridiske konsekvenser disse argumenter ifølge selskabet skulle have.

110 Det er navnlig ikke muligt at udlede af den omhandlede passage, hvorvidt sagsøgeren gør gældende, at GE's »angiveligt« eksisterende dominerende stilling på dette marked overhovedet ikke styrkes af fusionen, at den styrkes ubetydeligt, og derfor er omfattet af »de minimis«-begrebet, eller endelig, at styrkelsen af den dominerende stilling ikke har til følge, at den effektive konkurrence hæmmes mærkbart på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf. Under disse omstændigheder tilkommer det ikke Retten at udfylde denne del af stævningen ved selv at foretage en retlig kvalifikation af de yderst uklare kritikpunkter, som sagsøgeren har formuleret.

111 Således er sagsøgerens angivelser i stævningens punkt 30 under overskriften »Sammenfatning af beslutningen« ikke tilstrækkeligt klare og præcise til at udgøre et anbringende i henhold til procesreglementets artikel 44, stk. 1, og den retspraksis, som fortolker denne bestemmelse (jf. navnlig præmis 55 ovenfor).

112 Heraf følger, at det uagtet situationen på de andre markeder, der er undersøgt i den anfægtede beslutning, må fastslås, at Kommissionens analyse af den horisontale overlappning på markedet for motorer til store regionaljetfly ikke er anfægtet i stævningen og derfor må lægges til grund i denne sag.

— Horizontal overlappning på markedet for små marinegasturbiner

113 Sagsøgeren har herom i stævningens punkt 39 blot anført følgende:

»Hvad angår små marinegasturbiner har Kommissionen skønnet, at fusionen vil skabe en dominerende stilling af følgende årsager: i) Den enhed, der dannes som følge af fusionen, får en markedsandel på mellem 65% og 80%, ii) Honeywells indflydelsesrige stilling på markedet bliver styrket af en sammenslutning med GE's økonomiske kapacitet og den vertikale integration, og iii) GE vil kunne udøve en væsentlig indflydelse på konkurrenterne gennem den del af Honeywells virksomhed, der består i levering af væsentlige komponenter til konkurrenter.«

114 Det skal fastslås, at det anførte ganske enkelt er en beskrivelse af, hvad der i den anfægtede beslutning er konstateret med hensyn til dette marked, og ikke indeholder noget som helst, der kan fortolkes som et anbringende til støtte for påstanden om annullation, når henses til de krav, der fremgår af procesreglementets artikel 44, stk. 1. Det må således også i denne forbindelse fastslås, at uagtet situationen på de andre markeder, der er undersøgt i den anfægtede beslutning, er Kommissionens analyse af den horisontale overlappning på markedet for små marinegasturbiner ikke anfægtet i stævningen og må derfor lægges til grund i denne sag.

— Vertikal integration af virksomheden med fremstilling af startmotorer

115 For så vidt angår den vertikale integration af sagsøgerens virksomhed med fremstilling af startmotorer og GE's fremstilling af motorer til store trafikjetfly har

sagsøgeren i stævningens præmis 29 begrænset sig til at beskrive de relevante begrundelser i den anfægtede beslutning:

»Hvad angår markedet for motorer til store trafikjetfly har Kommissionen skønnet, at GE allerede havde en dominerende stilling på dette marked, hvor Honeywell ikke var til stede. Kommissionen har konkluderet, at fusionen vil styrke GE's dominerende stilling, da [...] iii) den fusionerede enhed ansføres til og har mulighed for at hindre konkurrence fra andre motorproducenter, da Honeywell er en fremtrædende leverandør af startmotorer.«

- 116 Det må også i denne forbindelse fastslås, at den nævnte beskrivelse ikke indeholder noget som helst, der kan fortolkes som et anbringende til støtte for påstanden om annullation, når henses til kravene i procesreglementets artikel 44, stk. 1. Derfor må Kommissionens konklusion med hensyn til styrkelsen af GE's dominerende stilling på markedet for motorer til store trafikjetfly som følge af sagsøgerens stilling inden for fremstilling af startmotorer tillige lægges til grund i denne sag.
- 117 Uagtet situationen på de andre markeder, der er undersøgt i den anfægtede beslutning, må det fastslås, at Kommissionens analyse af den vertikale integration af aktiviteterne med fremstilling af startmotorer ikke er anfægtet i stævningen og derfor må lægges til grund i denne sag.

— Konglomeratvirkningerne af den vertikale integration

- 118 Endelig bemærkes for så vidt angår konglomeratvirkningerne af sagsøgerens vertikale integration med hensyn til GE's filialer, dvs. GECAS, GECCAG og GE

Capital, at sagsøgeren i realiteten kun har behandlet muligheden for krydsfinansiering som følge af GE Capitals økonomiske styrke. Hvad angår muligheden for at udøve en indflydelse på kundernes valg med henblik på at favorisere GE's motorer og sagsøgerens flyelektronikprodukter og andre produkter til flyindustrien har sagsøgeren kort beskrevet Kommissionens opfattelse i stævningens punkt 43: »Denne opfattelse er så lidt sandsynlig, at vi ikke vil kommentere den nærmere i denne sag.« I betragtning af, at sagsøgeren ikke gør nogen argumentation gældende til anfægtelse af begrundelsen for den anfægtede beslutning for så vidt angår den indflydelse, GECAS og GECCAG kunne udøve som aftagere af fly, må denne begrundelse lægges til grund i denne sag.

— Horizontal overlappning på markedet for motorer til forretningsjetfly

- 119 Sagsøgeren er i stævningens punkt 31-37 fremkommet med udførlige kommentarer, navnlig til anfægtelse af afgrænsningen af det pågældende marked samt den omstændighed, at Kommissionen har lagt tallene vedrørende markedsandelene til grund. Uagtet at denne argumentation er anført under overskriften »Sammenfatning af beslutningen«, må det fastslås, at de faktiske og retlige omstændigheder, sagsøgeren i denne forbindelse har påberåbt sig i stævningen, er tilstrækkelige til at udgøre et anbringende, der — hvis det tages til følge — kan svække Kommissionens analyse i den anfægtede beslutning hvad angår skabelsen af en dominerende stilling på markedet, herunder på grund af fusionens horisontale konkurrencebegrænsende virkninger.

Konklusion

- 120 Sagsøgeren har ikke anfægtet en række af de selvstændige begrundelser, der ligger til grund for forbuddet mod fusionen. Navnlig bemærkes, at selskabet hverken har anfægtet, at GE's allerede eksisterende dominerende stilling på markedet for motorer til store regionaljetfly ville blive styrket, eller at der ville blive skabt en

dominerende stilling på markedet for små marinegasturbiner som følge af den horisontale overlappning mellem de to virksomheders aktiviteter. Endvidere bemærkes, at sagsøgeren heller ikke har anfægtet, at GE's eksisterende dominerende stilling på markedet for motorer til store trafikjetfly ville blive styrket som følge af den vertikale integration af sagsøgerens virksomhed med fremstilling af startmotorer og virksomheden med fremstilling af sådanne motorer.

- 121 På denne baggrund må de ubestridte begrundelser for den anfægtede beslutning lægges til grund i denne sag. Henset til, at de enkelte led i den pågældende argumentation er indbyrdes forbundne, men har selvstændig karakter, således at hvert enkelt led i princippet i sig selv kunne begrunde forbuddet mod fusionen, ville Kommissionen nødvendigvis have nedlagt forbud mod fusionen selv i tilfælde af, at den i den anfægtede beslutning udelukkende havde lagt de argumenter, som vedrørte konstateringen af konkurrencebegrænsende virkninger, og som ikke er blevet anfægtet i denne sag, til grund. Det fremgår navnlig hverken af meddelelsen om klagepunkter eller af den anfægtede beslutning, at Kommissionens antagelse af, at den anmeldte fusion var uforenelig med fællesmarkedet, udelukkende eller blot i det væsentlige var baseret på dens analyse af den fælles afsætning.
- 122 Følgelig er de af sagsøgerens anbringender, som Retten har antaget til realitetsbehandling, og som — hvis de tages til følge — berører den del af begrundelsen for den anfægtede beslutning, som vedrører fælles afsætning, krydssubsidiering og horisontale virkninger på markedet på forretningsjetfly, uden relevans for sagens afgørelse, da de ikke kan medføre en annullation af den anfægtede beslutning inden for rammerne af denne sag.
- 123 Heraf følger, at selv hvis alle de retlige anbringender og argumenter, som sagsøgeren har fremført, måtte blive tiltrådt, er de ikke tilstrækkelige til at medføre annullation af den anfægtede beslutning inden for rammerne af denne sag.

2. *Tilsidesættelse af de processuelle rettigheder*

Parternes argumenter

- 124 Sagsøgeren har fremsat et anbringende om tilsidesættelse af retten til kontradiktion. Selskabet har i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen ved for første gang i den anfægtede beslutning at have anvendt begreberne krydssubsidiering mellem den nye enheds forskellige aktiviteter og salg til underpriser har tilsidesat dets ret til kontradiktion.
- 125 Kommissionen har i det væsentlige svaret, at der i meddelelsen om klagepunkter af 8. maj 2001 kort blev redegjort for disse to aspekter af sagen, og at de i alle tilfælde ikke kan anses for selvstændige klagepunkter.

Rettens bemærkninger

- 126 Det bemærkes, at den tilsidesættelse af retten til kontradiktion, som er gjort gældende i denne sag, udelukkende vedrører de dele af den anfægtede beslutning, som sagsøgeren har anfægtet som led i de sine øvrige anbringender, dvs. vedrørende fælles afsætning og krydssubsidiering. Selv hvis anbringendet var begrundet, ville det kun kunne svække de dele af Kommissionens begrundelse, som også var omfattet af disse andre anbringender. Anbringendet kan derfor ikke have nogen indflydelse på de øvrige dele af begrundelsen for den anfægtede beslutning.
- 127 Anbringendet er således, af samme årsager som de øvrige anbringender, der er fremført af sagsøgeren, uden relevans for sagen.

128 I alle tilfælde skal det i den foreliggende sag fastslås, at der kortfattet er henvist til de to nævnte begreber i meddelelsen af klagepunkter, og at de er tæt knyttet til andre elementer, der er genstand for en detaljeret redegørelse i meddelelsen, hvorefter de ikke skal betragtes som selvstændige klagepunkter. Henset hertil har sagsøgeren været i stand til at tilrettelægge sit forsvar for så vidt angår disse betragtninger.

Konklusion

129 Under disse omstændigheder bemærkes, at idet sagsøgeren ikke har anfægtet alle dele af begrundelsen for den anfægtede beslutning, som hver især udgør et tilstrækkeligt juridisk og faktisk grundlag for beslutningen, vil det af selskabet anlagte søgsmål ikke medføre annullation af den anfægtede beslutning inden for rammerne af denne sag, heller ikke hvis alle de anbringender, det gyldigt har fremført, måtte blive tiltrådt.

130 Det følger af det ovenfor anførte, at Kommissionen skal frifindes.

Sagens omkostninger

131 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, pålægges det selskabet at bære sine egne omkostninger og at betale Kommissionens og intervenienterne Rolls-Royce og Rockwells omkostninger i overensstemmelse med deres påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Udvidede Afdeling):

- 1) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.**
- 2) **Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens og intervenienternes omkostninger.**

Pirrung

Tiili

Meij

Vilaras

Forwood

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. december 2005.

E. Coulon

Justitssekretær

J. Pirrung

Afdelingsformand

Indhold

Retsforskrifter	II - 5534
Sagens baggrund	II - 5535
Den anfægtede beslutning	II - 5536
Retsforhandlingerne	II - 5538
Parternes påstande	II - 5541
Retlige bemærkninger	II - 5542
1. Sagens afgrænsning og genstand	II - 5542
Parternes argumenter	II - 5542
Rettens bemærkninger	II - 5546
Indledning	II - 5546
Henvisningen til de i sag T-210/01 fremførte anbringender	II - 5548
Begæringen om forening af sagerne	II - 5552
Relevansen af de anbringender, som er fremsat i den foreliggende sag	II - 5555
Stævningens rækkevidde	II - 5563
— Horizontal overlapning på markedet for motorer til store regional-jetfly	II - 5564
— Horizontal overlapning på markedet for små marinegasturbiner ..	II - 5566
— Vertikal integration af virksomheden med fremstilling af startmotorer	II - 5566
	II - 5573

— Konglomeratvirkningerne af den vertikale integration	II - 5567
— Horizontal overlaping på markedet for motorer til forretningsjetfly	II - 5568
Konklusion	II - 5568
2. Tilsidesættelse af de processuelle rettigheder	II - 5570
Parternes argumenter	II - 5570
Rettens bemærkninger	II - 5570
Konklusion	II - 5571
Sagens omkostninger	II - 5571